

„Skoro som zabila nevinné zviera a navyše brezivú samicu. Odpušť, Aranis,“ kajala sa Lavril a zahanbene sklonila hlavu. Aranis na ňu priateľsky kývla.

„Je to len zviera,“ ozval sa neveriacky Falien. „Zviera, ktoré nás napadlo.“

„Vy by ste ho pokojne zabili, aj keď čaká mladé?!“ obrátila sa naňho princezná pohoršene.

„Nevedeli sme, že čaká mladé, a keby nás chcelo skutočne zabiť, tak áno. Veď je to len hlúpe zviera, princezná. Na ľudí sa predsa vôbec nepodobá, sme oveľa inteligentnejší.“

„To áno! Zvieratá sa na ľudí naozaj nepodobajú. Sú totiž oveľa ušľachtilejšie!“ rozkríkla sa Aranis rozzúrene, až to všetkých zaskočilo.

Prekvapene sa na seba pozreli. Veragin ju takúto ešte nikdy nevidel.

„Zvieratá sú totiž nevinné a mierumilovné! Zabíjajú len kvôli potrave, aby prežili! Nepoznajú nenávisť, namyslenosť, povýšenosť, závisť, túžbu po moci ani nenávisť ako ľudia. Nedokážu plánovať pomstu alebo vraždu. A to je ich cnosť, zatiaľ čo u ľudí je to najväčší problém. Nechápate, že zvieratá majú rovnaké právo na život ako my všetci? Sú to tiež živé bytosti – cítia strach, bolesť, smútok aj radosť. Každé je celkom iné, presne ako každý človek alebo elf. Zvieratá sú v podstate oveľa vznešenejšie než ľudia a elfovia práve preto, lebo nedokážu cítiť závisť alebo nenávisť ani ďalšie zlé ľudské vlastnosti, ktoré každého človeka nakoniec privedú len do záhuby. Zvieratá okrem toho túto zem obývali oveľa skôr než vy, takže majú väčšie právo na život tu než ktokoľvek z vás. A pre toto všetko majú elfovia zvieratá v úcte, nezabíjajú ich a už vôbec ich nejedia.“

Falien na to nedokázal nič povedať. Mlčky zdvihol zo zeme svoj meč a ponížene sa pozrel Aranis do očí, ktoré boli teraz nezvyčajne tvrdé.

„Prepáčte...“ zašepkal. „Máte pravdu. Ľudia si toto nikdy neuvedomovali. Ani ja nie. Ale od tejto chvíle to budem brať na vedomie. Mám sa od vás ešte veľa čo učiť, princezná. Ani zďaleka nepoznám Lilandgariu a jej život tak, ako som si myslel. Chcel by som byť tým najlepším kráľom, a preto ešte musím pochopiť hromadu vecí, aby som ich potom mohol naučiť svoj ľud.“

Aranis sa zatvárila o niečo prívetivejšie. „Som rada, že to chápete,“ povedala chladne a odkráčala k Adalasovi. „Budeme pokračovať v ceste?“

„Ja by som sa najradšej najskôr najedol,“ nesmelo sa ozval Sniežik, zaborený v Herkulovom sedle. „Je čas na obed, nie?“

„Dobre,“ súhlasila Aranis, ale stále sa tvárila trochu podráždene.

Všetkých to dosť prekvapilo, lebo takúto rozčúlenú ju ešte nikdy nevideli. Vždy bola veľmi mierna a pokojná. Vo všetkom hľadala len to pozitívne a krásne. S Falienom navyše vychádzala veľmi dobre a obaja sa mali vo vzájomnej úcte.

Princ skontroloval všetky vaky pripevnené na Kymovom chrbte. Po tom, čo sa jeho kôň zvalil na zem, keď naň skočila šelma, sa Falien obával, či sú všetky veci vnútri v poriadku. Hneď zašiel rukou do najmenšieho vrečka prepásaného dvoma remienkami.

„No nie!“ zvolal s úzkosťou v hlase. Jeho obavy sa potvrdili. „Vlkolačie sérum sa rozbilo!“

„Čože? To azda nie!“ rozčúlila sa Lavril. „Mohlo sa nám hodiť.“

„To je škoda, ale už s tým nič nenarobíme. A čo sérum proti jedu Geftira?“ spýtal sa Eleas. Falien ešte raz zašmátral vo vrecku a nakoniec s úľavou oznámil, že toto sérum našťastie zostalo nepoškodené.

Po obede všetci znovu nasadli na kone a zamierili do Niny a potom do Rubínového údolia. Pred nimi sa rozprestierala široká lúka plná bielych kvetov. Vysoká tráva sa vlnila v miernom vánku a siahala koňom až do polovice nôh. Aranis sa držala v úzadí a pozorovala jednorozca pobiehajúceho niekoľko metrov od nej. Vložila svoje unavené myšlienky do jeho mysle a dala sa unášať upokojujúcim pocitom úľavy a pochopenia. Jednorozcova sila jej prúdila v žilách a dodávala jej duši aj telu silu. Nemohla uveriť, že sa s ním naozaj spojila.

„Aranis...“ ozval sa Veragin a priklusal s Herkulom k nej. Princezná zažmurkala a odtrhla svoju myseľ od jednorozca.

„Áno?“

„Mrzí ma, že som na teba predtým kričal. Nechápal som, čo chceš urobiť a prečo si mi nedovolila zabiť to zviera. Ale už tomu rozumiem... prepáč...“ ospravedlňoval sa trochu v rozpakoch.